

جامعه سالم و پویا با امید ساخته می‌شود

رشت-ره‌نگاران/ جامعه‌ای که امید و نشاط در آن نهادینه شود، نه تنها از آسیب‌های اجتماعی مصون می‌ماند، بلکه مسیر پیشرفت و توسعه همه‌جانبه را با قدرت و پویایی طی خواهد کرد.

به گزارش [پایگاه اطلاع‌رسانی ره‌نگاران-فاطمه لطیفی](#): در دنیای امروز، جوامع انسانی با چالش‌های پیچیده‌ای در حوزه‌های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی روبه‌رو هستند. فشارهای ناشی از مسائل معیشتی، بیکاری، تغییر سبک زندگی و بحران‌های جهانی، از محیط خانواده گرفته تا سطح جامعه، احساس ناامیدی و کاهش انگیزه را در میان مردم افزایش داده است. کارشناسان بر این باورند که سلامت اجتماعی و ایجاد امید و نشاط جمعی نه تنها یک موضوع روان‌شناختی، بلکه یک ضرورت اساسی برای پایداری جامعه و توسعه ملی است.

جامعه سالم تنها به معنای نبود بیماری و بحران نیست؛ بلکه شامل سلامت روان، اعتماد عمومی، همبستگی اجتماعی و احساس تعلق به سرنوشت جمعی است. امید اجتماعی به‌عنوان یک سرمایه معنوی، انگیزه تلاش، نوآوری و مشارکت فعال را در مردم افزایش می‌دهد و نشاط اجتماعی، مکمل آن، روح جمعی جامعه را زنده نگه می‌دارد.

با توجه به اهمیت این موضوع، گفت‌وگویی با مصطفی صحراپیما، کنش‌گر و کارشناس مسائل اجتماعی، انجام شد تا ابعاد این مسئله و راهکارهای عملی برای تحقق جامعه‌ای سالم، پرامید و شاداب بررسی شود.

جامعه سالم؛ بستر رشد و توسعه

مصطفی صحراپیما، کنش‌گر و کارشناس مسائل اجتماعی در گفتگو با خبرنگار ره‌نگاران، با تأکید بر اینکه سلامت جامعه فراتر از عدم بروز آسیب‌های جسمی است، گفت: جامعه سالم، جامعه‌ای است که در آن روابط اجتماعی بر پایه اعتماد، مشارکت فعال و حس همبستگی بنا شده باشد. در چنین جامعه‌ای، امید اجتماعی به‌عنوان موتور محرکه پیشرفت عمل می‌کند و افراد انگیزه بیشتری برای فعالیت، تلاش و نوآوری خواهند داشت.

وی با بیان اینکه امید باید در تمام لایه‌های جامعه جاری باشد؛ از جوانانی که در آستانه ورود به بازار کار هستند تا خانواده‌هایی که

برای آینده فرزندان‌شان برنامه‌ریزی می‌کنند، افزود: فقدان امید، زمینه‌ساز افزایش آسیب‌های اجتماعی، یأس جمعی و حتی مهاجرت‌های گسترده می‌شود.

نشاط اجتماعی؛ فراتر از شادی لحظه‌ای

این کارشناس اجتماعی، نشاط اجتماعی را یکی از شاخص‌های اصلی جامعه سالم دانست و بیان کرد:

نشاط اجتماعی صرفاً به معنای لحظات شادی و سرگرمی نیست، بلکه ایجاد بستری پایدار برای آرامش روانی، احساس رضایت از زندگی و امنیت روانی افراد است. جامعه‌ای که در آن فرصت‌های فرهنگی، ورزشی و هنری به‌صورت گسترده و دسترس‌پذیر فراهم شود، نشاط پایدار ایجاد می‌کند که موجب تقویت انسجام اجتماعی و کاهش تنش‌ها می‌شود.

صحراپیما با اشاره به نقش نشاط اجتماعی در کاهش آسیب‌های روانی اضافه کرد: افرادی که در محیط‌های پرنشاط زندگی می‌کنند، انگیزه بیشتری برای مشارکت در فعالیتهای جمعی و مسئولیت‌پذیری دارند و کمتر دچار انزوا و یأس می‌شوند.

وی با اشاره به اینکه ایجاد امید اجتماعی نیازمند اقدامات هماهنگ نهادهای حاکمیتی است، افزود: سیاست‌گذاران باید با شفافیت و عدالت اجتماعی، شرایطی ایجاد کنند که مردم احساس کنند تلاش‌هایشان نتیجه‌بخش است. صداقت، پاسخ‌گویی و کارآمدی در عملکرد نهادها، اعتماد عمومی و امید اجتماعی را تقویت می‌کند.

رسانه‌ها؛ روایتگر امید و نشاط

این کنشگر مسائل اجتماعی با اشاره به راهکارهای عملی ایجاد نشاط بیان کرد: ایجاد فرصت‌های شغلی پایدار برای جوانان، کاهش شکاف طبقاتی و ارتقای عدالت اجتماعی، توسعه فضاهای عمومی و فرهنگی و ارتقای کیفیت آموزش و مهارت‌های زندگی می‌تواند اهم اقدامات در راستای توسعه نشاط اجتماعی باشد.

این کارشناس مسائل اجتماعی با اشاره به نقش پررنگ رسانه‌ها در شورآفرینی و نشاط اجتماعی در جامعه اضافه کرد:

رسانه‌ها نباید تنها مشکلات را برجسته کنند، نمایش موفقیت‌ها، معرفی الگوهای مثبت و روایت‌های امیدبخش می‌تواند جامعه را به سمت نشاط و انگیزه هدایت کند. اطلاع‌رسانی متوازن که هم مشکلات را نشان دهد و هم دستاوردها را برجسته سازد، از مؤثرترین ابزارهای امیدآفرینی است.

به گفته صحراپیما؛ روایت‌های رسانه‌ای باید مردم را در ساختن آینده مشارکت‌پذیر و فعال ببینند و حس بی‌قدرتی و ناامیدی را کاهش دهند. وی با بیان اینکه هیچ جامعه‌ای تنها با اقدامات دولت و رسانه‌ها به سلامت و نشاط نمرسد، افزود: مشارکت مردم، تقویت روحیه مسئولیت‌پذیری، حضور در فعالیتهای مدنی و کمک به حل مسائل محلی، از کلیدی‌ترین عوامل ایجاد امید و نشاط اجتماعی است.

نشاط اجتماعی یک شعار زینتی نیست

این کنشگر و کارشناس مسائل اجتماعی با طرح راهکارهای عملی برای ساخت جامعه‌ای سالم و شاداب بیان کرد: ایجاد شبکه‌های محلی و گروه‌های همیار برای تقویت همبستگی اجتماعی و کاهش انزوا، برگزاری جشنواره‌ها، نمایشگاه‌ها و رویدادهای فرهنگی و ورزشی به‌صورت منظم، آموزش مهارت‌های زندگی و سواد رسانه‌ای برای توانمندسازی مردم در مواجهه با چالش‌ها، راه‌اندازی مراکز مشاوره و روان‌شناسی در مدارس و دانشگاه‌ها برای افزایش تاب‌آوری نسل جوان و شفافسازی عملکرد نهادها و پاسخ‌گویی مسئولان برای تقویت اعتماد عمومی و امید به آینده می‌تواند در این زمینه موثر باشد.

صحراپیما عنوان کرد: اگر این اقدامات به صورت همزمان و هماهنگ اجرا شود، جامعه‌ای خواهیم داشت که در آن امید، نشاط و اعتماد به آینده نهادینه شده و مسیر توسعه با سرعت بیشتری طی خواهد شد.

آنطور به نظر می‌رسد، امیدآفرینی و نشاط اجتماعی نه یک شعار زینتی، بلکه یک ضرورت حیاتی برای پایداری اجتماعی و توسعه ملی است. دستیابی به این هدف، نیازمند هم‌افزایی میان سیاست‌گذاران، رسانه‌ها و مردم و اتخاذ رویکردی علمی و آینده‌نگرانه در برنامه‌ریزی اجتماعی است. جامعه‌ای که امید و نشاط در آن نهادینه شود، نه تنها از آسیب‌های اجتماعی مصون می‌ماند، بلکه مسیر پیشرفت و توسعه همه‌جانبه را با قدرت و پویایی طی خواهد کرد.